

Changing Trends in Etiology - Based and Ethnicity - Based Annual Mortality Rates of Cirrhosis and Hepatocellular Carcinoma in the United States

Donghee Kim, Andrew A. Li, Brandon J. Perumpail, Chiranjeevi Gadiparthi, Won Kim, George Cholankeril, Jeffrey S. Glenn, Stephen A. Harrison, Zobair M. Younossi, Aijaz Ahmed

Περίληψη Άρθρου

Η βελτίωση της θεραπείας της ηπατικής νόσου τελικού σταδίου (end-stage liver disease, ESLD) που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια, καθιστά αναγκαία μια καλύτερη κατανόηση του φορτίου της κίρρωσης και του ηπατοκυτταρικού καρκίνου (ΗΚΚ) στις Ηνωμένες Πολιτείες. Πραγματοποιήθηκε μια βασισμένη στον πληθυσμό μελέτη χρησιμοποιώντας τη βάση δεδομένων της Απογραφής και της Θνησιμότητας των Η.Π.Α. Αναγνωρίσαμε τα τυποποιημένα βάσει ηλικίας και ειδικά βάσει αιτιολογίας ποσοστά θνησιμότητας για την κίρρωση και τον ΗΚΚ μεταξύ Αμερικανών ενηλίκων ηλικίας άνω των 20 ετών μεταξύ του 2007 και του 2016. Προσδιορίσαμε τα χρονικά πρότυπα θνησιμότητας με ανάλυση κοινού σημείου (joint point analysis) με εκτιμήσεις της ετήσιας επί τοις εκατό μεταβολής (annual percentage change APC). Τα τυποποιημένα βάσει ηλικίας, σχετιζόμενα με την κίρρωση ποσοστά θνησιμότητας αυξήθηκαν από 19.77/100,000 άτομα το 2007 σε 23.67 το 2016 με μια ετήσια αύξηση 2.3% (95% διάστημα εμπιστοσύνης [Confidence Interval-CI] 2.0-2.7). Η APC στα ποσοστά της οφειλόμενης στον HCV θνησιμότητας μεταβλήθηκε από αύξηση 2.9% ανά έτος μεταξύ 2007 και 2014 σε μία 6.5% μείωση ανά έτος μεταξύ 2014 έως 2016. Εν τω μεταξύ, η θνησιμότητα της κίρρωσης είτε από αλκοολική νόσο του ήπατος (alcoholic liver disease ALD, APC 4.5%) είτε από μη αλκοολική λιπώδη νόσο του ήπατος (NAFLD) (APC 15.4%) αυξήθηκε κατά την ίδια περίοδο, ενώ η οφειλόμενη σε HBV κίρρωση θνησιμότητα μειώθηκε με μέση APC -1.1%. Η σχετιζόμενη με τον ΗΚΚ θνησιμότητα αυξήθηκε 3.48/100,000 άτομα το 2007 σε 4.41 το 2016 κατά ένα ετήσιο ρυθμό 2.0% (95% CI 1.3-2.6). Τα ειδικά βάσει αιτιολογίας ποσοστά θνησιμότητας για τον ΗΚΚ ήταν σε μεγάλο βαθμό σύμφωνα με τα αντίστοιχα ποσοστά της οφειλόμενης στην κίρρωση θνησιμότητας. Οι πληθυσμοί των μειονοτήτων είχαν υψηλότερους ρυθμούς σχετιζόμενης με τον ΗΚΚ

θνησιμότητας. **Συμπέρασμα:** τα ποσοστά της σχετιζόμενης με κίρρωση και ΗΚΚ θνησιμότητας αυξήθηκαν μεταξύ 2007 και 2016 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ωστόσο, τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω ΗCV κίρρωσης επέδειξαν σημαντική μείωση από το 2014 έως το 2016, κατά την εποχή των άμεσα δρώντων αντιικών. Τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω ALD/NAFLD-κίρρωσης και ΗΚΚ συνεχίζουν να αυξάνουν, ενώ η σχετιζόμενη με την ΗΒV κίρρωση θνησιμότητα μειώθηκε κατά τη 10ετή αυτή περίοδο. Σημαντικό είναι ότι οι μειονότητες είχαν ένα δυσανάλογα υψηλό φορτίο θνησιμότητας σχετιζόμενης με τελικού σταδίου ηπατική νόσο.

Σχόλιο άρθρου

Στην παρούσα μελέτη των Kim et al. αναδεικνύονται σημαντικές μεταβολές στο μερίδιο κάθε ηπατικού νοσήματος στην σχετιζόμενη με κίρρωση και ΗΚΚ θνησιμότητα στον πληθυσμό των Η.Π.Α. . Μετά από δεκαετίες πρωτοκαθεδρίας της ΗCV λοίμωξης, η μελέτη αναδεικνύει υποχώρηση του ΗCV ως αιτίου της σχετιζόμενης με ηπατική νόσο θνησιμότητας, συνεπεία της έλευσης των νέων DAA. Επιπλέον, αναδεικνύεται ελάττωση της θνησιμότητας λόγω κίρρωσης ή ΗΚΚ της ΗΒV λοίμωξης, αντανακλώντας τόσο τα επιτυχημένα προγράμματα εμβολιασμού του πληθυσμού, ιδίως στις μειονότητες του ΗΠΑ, όσο και την ύπαρξη αποτελεσματικών θεραπειών ελέγχου της ΗΒV λοίμωξης.

Από την άλλη μεριά, η μελέτη αναδεικνύει το αυξανόμενο φορτίο τόσο της αλκοολικής νόσου του ήπατος όσο και της μη αλκοολικής λιπώδους νόσου του ήπατος στη σχετιζόμενη με ηπατική νόσο θνησιμότητα του Αμερικάνικου πληθυσμού. Η μελέτη αναδεικνύει αύξηση της θνησιμότητας που οφείλεται σε κίρρωση ή ΗΚΚ στα πλαίσια αλκοολικής νόσου του ήπατος την τελευταία δεκαετία, καθιστώντας την κύρια αιτία σχετιζόμενης με ηπατική νόσο θνησιμότητας. Η αυξητική αυτή τάση αποδίδεται τόσο στην αύξηση της μέσης κατανάλωσης αλκοόλ στον Αμερικάνικο πληθυσμό την τελευταία 20ετία, όσο και στην επιδείνωση των συνηθειών κατανάλωσης αλκοόλ το ίδιο διάστημα. Παράλληλα, αναδεικνύεται το ολοένα και μεγαλύτερο μερίδιο της μη αλκοολικής λιπώδους νόσου του ήπατος στη σχετιζόμενη με ηπατική νόσο θνησιμότητα, συνεπεία της σύγχρονης επιδημίας της παχυσαρκίας στον Δυτικό κόσμο. Η μη αλκοολική λιπώδης νόσος του ήπατος, σύμφωνα με τη μελέτη, έχει υπερβεί την ΗCV λοίμωξη ως αίτιο θνησιμότητας και ενδεχομένως στο μέλλον θα ανταγωνίζεται την αλκοολική νόσο για την πρωτοκαθεδρία της σχετιζόμενης με ηπατική νόσο θνησιμότητας.

Παρά επομένως τα σημαντικά επιτεύγματα στο πεδίο των θεραπειών και της πρόληψης των ιογενών ηπατιτίδων το φορτίο της θνησιμότητας από ηπατική νόσο συνεχίζει να αυξάνεται συνεπεία της αυξανόμενης κατανάλωσης αλκοόλ και της μάστιγας της παχυσαρκίας. Δεδομένης μάλιστα της απουσίας αποτελεσματικών θεραπειών για την αλκοολική και μη αλκοολική λιπώδη νόσο του ήπατος, καθίστανται ακόμα πιο σημαντικές οι παρεμβάσεις δημόσιας υγείας που στοχεύουν στην πρόληψη αυτών των νοσημάτων.

Αστέριος Ι. Σαΐτης

Παθολόγος

Υποψήφιος Διδάκτωρ

Παθολογική Κλινική & Ομώνυμο Ερευνητικό Εργαστήριο

Πανεπιστημίου Θεσσαλίας